

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

בניסת החגו 18:36

עלון מס' 98
א-ב תשרי תשע"א

ראש השנה

שהיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"ובנפשי וגם רשעי ברוז"

בכל יום אנו מתפללים: "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו",
ובעל ה"ישועות יעקב" באר את הדברים על פי משל:

היצר הרע - המשיך בעל ה"ישועות יעקב"
לבאר - בא אלינו לפני החטא ומבטיח לנו
את כל ההנאות שבעולם. בשעה זו הוא
פוסע לפני האדם, משום שהוא בטוח
שאיש לא יברח מכל תענוגות החיים שהוא
מבטיח לו.

אדם אחד זכה בלוטו בהגרלת ענק של
מליון שקלים. פקיד מפעל הפיס, שהגיע
לבשר לו את הבשורה המשמחת, הודיע לו
כי עליו לגשת למשרדי מפעלי הפיס,
כדי לקבל את סכום הזכיה האגדי. "אולם
אינני יודע היכן המשרדים", רטן האיש,

"מעודי לא ביקרתי
בהם". "אין בעיה",
הצהיר הפקיד
באדיבות, "אלווה
אותך לשם", והוא
החל במהירות
לפסוע לכיוון המקום
המבוקש, כשהוא
אפילו אינו טורח
להסב את ראשו
אחורנית כדי לבדוק
אם הזוכה המאושר
פוסע בעקבותיו,

משום שהוא משוכנע שהאיש, שרוצה את
המליון שלו, לא יוותר על הזדמנות חייו.

לעומתם צעד שוטר, שהוביל פושע פלילי
למעצר. מובן שהשוטר צעד אחרי הנאשם,
ושמר באקדח שלוף ובעיניים בוחנות את
צעדיו, שמא ינצל האיש שעת כושר של
הסחת דעת קלה מצידו לבריחה מהירה.

אולם, כאשר הוא
מגיע לאחר מלאת
ימיו ושנותיו של
האדם לבית דין של
מעלה, ובידו כל
המסמכים
המתעדים את
העברות החמורות
שצבר האדם בימי
חייו, הוא מעיד במו
פיו על המעשים
המגונים שעשה
אותו אדם, ועל
המקומות שאליהם
הוא הוביל אותו.

ומיד כאשר נפסק הדין לחובתו של האיש,
ומורים לשטן להביא אותו לקבל את ענשו,
הוא צועד מאחוריו, כשוטר המוביל את
קרבו למשפט, ושומר בקפדנות את צעדיו.
ועל כן - סיים ה"ישועות יעקב" - אנו
מתפללים "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו",
מלפנינו בטרם החטא, ואחרינו - בבוא עת
המשפט והדין...

"עצת העצות"
היא תפילה"

שומר אמונתים

בשעה שמשגרין
על האדם
את היסורין,
משביעין עליהם
שלא ילכו
אלא ביום פלוני
ולא יצאו אלא
ביום פלוני
ובשעה פלוגית
על ידי סם פלוני.
אבל "תשוכה
תפלה וצדקה"
מכבלין השבועה"

מספרים, שכאשר היו באים לקרוא לסבא מקלם זצ"ל
לתפילת ערבית בר"ה, היה מזדעזע בכל גופו ואומר בחרדת מוות:
הגיעה הזמנה מבית המשפט ליום הדין!

משל לאדם שנכנסה ציפור לתוך כף ידו וסגר עליה בכפו. אמר: הרי אומרים בני האדם שהציפור הזאת יש בכוחה לעוף למעלה ואילו אני רואה שאיננה יכולה לזוז... אמרו לו: "שוטה! פתח את ידך שחרר את הציפור ותראה איך היא עפה מעלה מעלה..."

והנמשל: כשהאדם אומר, אינני יכול לעשות תשובה

אינני יכול להתקדם ברוחניות, אומרים לו: שוטה! טמטמת את עצמך! סגרת את נפשך בתאוות ובהרגלים, לכן אינך יכול להתגבר. פתח את המסגר, השלך את שלשלאות התאוה וההרגלים הרעים ואז תראה איך אתה יכול להגיע לתשובה שלימה ולהגביה עוף עד השמים כי "אין הדבר תלוי אלא בי..."

ר' אליהו לאפיאן זצ"ל

כידוע, השטן מתבלבל בשמעו בראש השנה את קול השופר, והוא נבהל וחושב: עכשיו יבא המשיח. אף על פי שהרבה שנים תקעו והריעו והמשיח לא בא ממשיך השטן לחשוש שמא עתה עשו תשובה. לפי זה נמצא, שאדם הנופל בעבותות היאוש וחושב: הלא כבר עברו עלי הרבה שנים וימים נוראים ותקיעות שופר ולא עשיתי תשובה וכבר אין לי תקווה... אדם החושב כך, גרוע הוא מן השטן.

רבי יצחק בלאזר.

אם אין אני לי מי לי

נתאר לעצמנו תרנגולת לבנה, צחורה כשלג, שהשתכסה בעפר וכל כנפיה התלכלכו לבלי היכר. אם נרצה לנקותה במים וסבון וחומרי ניקוי, הלכלוך עלול להדבק בה יותר וללא הועיל. הדרך הטובה ביותר לניקיונה היא שהתרנגולת תתנער מעצמה, תנער את כנפיה כמה פעמים ותחזור לצחותה ויפיה.

כך ידע האדם שאף אחד לא יוכל לנקותו מחטאו. אין שום שיטה בעולם שבה יוכל האדם להשיג ניקיון לנפשו אם לא שהוא בעצמו יחליט "אם אין אני לי מי לי" ויתנער מחטאיו ותהיה נשמתו צחה ונקיה מכל עוון וחטא.

פינת ההלכה

הרב דב ניסים עליט"א, ראש כולל "פורת יוסף"

דיני הכנה ביום טוב של ראש השנה

אסור להכין מיום טוב ראשון ליום טוב שני אפילו בשני ימים

טובים של ראש השנה. שהרי אנו עושים שני ימים טובים רק מספק, ולכן אחד מהם קודש ואילו השני חול. ובפרט בזמנינו שיש לנו לוח שנה קבוע ואין מקדשים את החודש ע"פ עדים, יום טוב ראשון הוא העיקר (ובכל זאת

עושים יום טוב שני, כיוון שתקנה לא זזה ממקומה).

ולכן אסור לאפות או לבשל מיום טוב הראשון לצורך יום טוב השני. ואף לאחר שקיעת החמה צריך להמתין מלעשות מלאכה לצורך יום טוב השני כל זמן בין השמשות (שהוא ספק יום ספק לילה), עד צאת הכוכבים של יום טוב הראשון דהיינו שעה 19:30 לערך.

ואפילו דבר שאינו מלאכה רק טירחא בעלמא, כגון עריכת השולחן והדחת קערות וצלחות והבאת יין, אסור לעשות מיום טוב הראשון לצורך יום טוב השני. ומכל מקום בדברים אלו שאינם מלאכה ממש, במקום צורך אפשר להקל לעשותם משקיעת החמה, דהיינו שעה 19:00 לערך (שהרי התירו חכמים שבות בבין השמשות לצורך מצוה).

ואף לבשל ולאפות מיום טוב השני (דהיינו יום שיש) לצורך שבת אסרו חכמים, אלא אם יעשה ערוב תבשילין כדת. אולם אין לבשל מיום טוב הראשון (דהיינו יום חמישי) לצורך שבת אף אם הניח ערוב תבשילין.

ואף אם הכין כל צורכי שבת מערב יום טוב ואינו מבשל ביום טוב כלל, למרות זאת יעשה עירוב תבשילין, לצורך הדלקת נר של שבת, שהרי צריך להדליקו לכבוד שבת ביום טוב לקראת ערב. ומכל מקום כיון שיש מחלוקת אם צריך לעשות עירוב תבשילין לצורך ההדלקה בלבד, לפיכך לא יברך על העירוב, אלא יניח ערובו בלי ברכה.

הגאון ר' בנימין דיסקין (אביו של מהר"ל דיסקין).

היה ידוע בגודל התמדתו וצדקותו, והיה משמש בקדש כרב העיר הורודנא. פעם אחת ביום הכפורים, בעת שכל הקהל חכו לתפלת "כל נדרי", והרב עדיין משתהה בביתו ועדין לא הגיע לבית הכנסת.

כשהגיע השמש לבית הרב, מצא להפתעתו את הרב יושב ולומד עם בניו הקטנים. הרב התנצל בפני השמש, שכאשר עשה היום

חשבון נפש על מעשיו באותה שנה, נוכח שאין לו זכויות לבוא ליום הדין הקדוש, ועל כן נתישב ללמד עם בניו, כדי שיהיה לו זכות לקראת יום הדין הממשמש ובא.